

UCHWAŁA NR XXII/141/25
RADY POWIATU KROTOSZYŃSKIEGO

z dnia 31 października 2025 r.

w sprawie ustalenia na 2026 r. wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu na wyznaczonym parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107, z późn. zm.) oraz art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.) w związku z Obwieszczeniem Ministra Finansów i Gospodarki z dnia 1 sierpnia 2025 r. w sprawie ogłoszenia obowiązujących w 2026 r. maksymalnych stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym (M. P. z 2025 r. poz. 723), Rada Powiatu Krotoszyńskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się wysokość opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym:

1) rower lub motorower:

- a) za usunięcie – 170 zł,
- b) za każdą dobę przechowywania – 25 zł;

2) motocykl:

- a) za usunięcie – 300 zł,
- b) za każdą dobę przechowywania – 35 zł;

3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t:

- a) za usunięcie – 650 zł,
- b) za każdą dobę przechowywania – 55 zł;

4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t:

- a) za usunięcie – 850 zł,
- b) za każdą dobę przechowywania – 80 zł;

5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t:

- a) za usunięcie – 1150 zł,
- b) za każdą dobę przechowywania – 100 zł;

6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t:

- a) za usunięcie 1600 zł,
- b) za każdą dobę przechowywania – 180 zł;

7) pojazd przewożący materiały niebezpieczne:

- a) za usunięcie – 2300 zł,
- b) za każdą dobę przechowywania – 300 zł;

8) hulajnoga elektryczna lub urządzenie transportu osobistego:

- a) za usunięcie – 170 zł,
- b) za każdą dobę przechowywania – 25 zł.

§ 2. Ustala się wysokość kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, a następnie odstąpienia od jego usunięcia:

1) rower lub motorower – 85 zł;

- 2) motocykl – 150 zł;
- 3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – 325 zł;
- 4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t – 425 zł;
- 5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – 575 zł;
- 6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – 800 zł;
- 7) pojazd przewożące materiały niebezpieczne – 1150 zł;
- 8) hulajnoga elektryczna lub urządzenie transportu osobistego – 85 zł.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Krotoszyńskiego.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Przewodniczący Rady
Powiatu Krotoszyńskiego

dr Piotr Osuch

Uzasadnienie

Na podstawie art. 130a ust. 5f ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1251, z późn. zm.) usuwanie pojazdów oraz prowadzenie parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2 cytowanego artykułu, należy do zadań własnych powiatu. Starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich wykonanie zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych.

Zgodnie z art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym Rada Powiatu biorąc pod uwagę konieczność sprawnej realizacji tego zadania, ustala corocznie, w drodze uchwały, wysokość opłat za usuwanie pojazdów z dróg i przechowywanie ich na parkingu strzeżonym oraz wysokość kosztów powstałych w wyniku wydania dyspozycji usunięcia, a następnie odstąpienia od usunięcia pojazdu.

Maksymalne stawki opłat obowiązujące w danym roku kalendarzowym ulegają corocznie zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym, stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego. Na każdy rok kalendarzowy minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” maksymalne stawki opłat, zaokrąglając je w górę do pełnych złotych.

Zaproponowana w niniejszej uchwale wysokość opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie oraz wysokość kosztów, które musi pokryć właściciel w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu stanowi wypadkową analizy przesłanek ustawowych oraz ich odniesienia do realiów powiatu. Starosta zadanie usuwania pojazdów oraz prowadzenia parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych realizuje przez podmioty zewnętrzne na podstawie zawartych umów. Od 2024 r. zadania związane z usuwaniem i przechowywaniem pojazdów realizuje przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w tym zakresie. Ten sam podmiot będzie wykonywał je również w kolejnych latach, przy czym zaproponowane stawki uległy podwyższeniu.

Przy procesie ustalania stawek duże znaczenie ma konieczność sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg oraz przechowywaniem usuniętych pojazdów. Tak sformułowana wytyczna wymaga wcześniejszego wyjaśnienia użytego w niej pojęcia „sprawność realizacji zadań”. Sprawność działań jest podstawowym pojęciem prakseologii. W zastosowaniach praktycznych największe znaczenie ma podejście syntetyczne odnoszące się do ogółu wszystkich walorów danego działania rozpatrywanych łącznie - nie zaś podejście uniwersalne (sprawność jako pojęcie abstrakcyjne), czy manipulacyjne (odnoszące się do poszczególnych czynności) (por. T.Kotarbiński, Traktat o dobrej robocie, Ossolineum, Wrocław - Warszawa - Kraków - Gdańsk, 1973, s. 373-374). W klasycznym podejściu na sprawność działania składają się (por. Organizacja i zarządzanie, p.zb. p.red. M. Przybyły, Akademia Ekonomiczna, Wrocław 2001, s. 43):

- skuteczność wyrażająca zgodność wyniku z celem,
- ekonomiczność - wyrażająca stosunek wyniku użytecznego do kosztu; działanie jest uznawane za ekonomiczne, gdy ekonomiczna wartość wyniku jest wyższa niż wysokość poniesionych w związku z tym kosztów.

Analiza przesłanek usunięcia pojazdu pozwala stwierdzić, że celem tym jest co do zasady zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Większość przesłanek można bowiem ująć w dwóch grupach:

- pozostawienie pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione i stanowi dolegliwość dla innych, w szczególności utrudnia ruch lub zagraża bezpieczeństwu,
- zatrzymanie pojazdu, który z różnych względów – związanych zarówno z pojazdem, jak i z osobą nim kierującą - nie powinien się w danym miejscu lub okolicznościach poruszać (np. kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu).

Zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa wynikać powinno nie tylko z samego faktu likwidacji stanu zagrażającego bezpieczeństwu, lecz również poprzez prewencję indywidualną, jak i ogólną. Warto odnotować, że zwrócił na ten aspekt uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, który w wyroku z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. II SA/GI 387/14 stwierdził: „Wysokość stawek za przechowywanie pojazdów usuwanych z drogi jest ustalana na podstawie art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym, które różni się w sposób zdecydowany od stawek opłat pobieranych na innych parkingach ma na celu nie tylko zwrot kosztów poniesionych przez dozorców i należne im z tego tytułu wynagrodzenie, ale przede wszystkim dyscyplinowanie właścicieli czy dysponentów usuwanych z drogi pojazdów stwarzających zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, bądź naruszających inne przepisy”. Nie należy tego mylić z sankcyjnym charakterem opłaty, lecz właśnie upatrywać w tym działania sprzyjającego sprawności realizacji zadania określonego w art. 130a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Sprawność będzie zatem polegała nie tylko na szybkim usuwaniu pojazdów, lecz przede wszystkim na minimalizacji ogólnej liczby przypadków, w których istnieje konieczność usunięcia pojazdu z drogi. Będzie to zarówno skuteczne (osiągnięcie celu związanego z bezpieczeństwem), jak i ekonomiczne. Dodatkowo z aspektem ekonomiczności wiąże się ujęcie w kalkulacji opłat różnicy między ogólnymi kosztami realizacji zadania, a realnie uzyskanymi dochodami – zarówno z opłat, o których mowa w art. 130a ust. 6e, jak i zwrotu kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 10h ustawy. Przyjąć bowiem należy, że pod pojęciem kosztu występującego w definicji ekonomiczności należy rozumieć dodatkowy koszt ponoszony ze środków publicznych. Im ten koszt jest mniejszy, tym ekonomiczność, a zatem i sprawność realizacji zadania jest wyższa.

Warto również przytoczyć treść wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 lipca 2021 r., sygn. I OSK 1797/19 w którym skład orzekający podzielił stanowisko NSA przyjęte w wyroku z 21 stycznia 2020 r. sygn. akt I OSK 1585/18, w którym wskazano: „Jedną z tych przesłanek są koszty realizacji zadań powiatu w zakresie usuwania, przechowywania i dalszego postępowania z pojazdami. Z treści tego przepisu nie sposób jednak odczytać, że nie chodzi przy tym o wszystkie rodzajowo koszty, jakie w związku z usunięciem i przechowywaniem pojazdu powstają po stronie powiatu. Drugą przesłanką to skuteczność podejmowanych działań. Pozyskane przez powiat środki muszą pozwolić realizować zadanie - skutecznie. Skuteczność wiąże się tu w sposób bezpośredni z wysokością opłaty. Doświadczenie życiowe wskazuje, że skuteczne działania wymaga zapewnienia odpowiednio wysokiego finansowania. Można również wysunąć tezę, iż przedmiotowe opłaty pełnią funkcję prewencyjną. Mają zniechęcać właścicieli pojazdów do działań, które będą skutkować usunięciem pojazdów z drogi publicznej. Zatem wysokie opłaty, poprzez swoją funkcję prewencyjną, mogą przyczyniać się do skutecznej realizacji zadań powiatu we wskazanym zakresie”.

Dalej NSA zauważył, że: „ustalenie przedmiotowych opłat w wysokości odpowiadającej jedynie cenom usług odholowania i parkowania pojazdów świadczonych przez inne podmioty na terenie powiatu, mogłoby uniemożliwić temu powiatowi skuteczną realizację całego zadania. Ceny te bowiem nie uwzględniają konieczności sprawnego wykonywania zadania w rozumieniu ustawy, gdyż innymi kryteriami kierują się często podmioty prywatne, a innymi musi kierować się powiat realizując to zadanie. Zwrócić też należy uwagę, że uchwała w przedmiocie ustalenia opłat za usuwanie i przechowywanie pojazdów jest podejmowana na kolejny rok kalendarzowy. Zatem jedynym wyznacznikiem mogą być tu dane z lat ubiegłych, przy czym nie muszą one wcale być adekwatne do roku kolejnego. Realizacja tego zadania to również inne koszty, które ponosi podczas jego realizacji powiat”.

Skład orzekający zauważył jeszcze na gruncie przepisu art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym, że interpretując zwrot „biorąc pod uwagę konieczność sprawnego realizacji zadań, o których mowa w ust. 1-2, oraz koszty usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu” należy mieć na uwadze dużą niezależność samorządu terytorialnego w zakresie stanowienia prawa miejscowego w sprawach dotyczących zadań własnych tego samorządu oraz to, że w Konstytucji nie zawarto wymogu sformułowania wytycznych do wydania aktu prawa miejscowego. Te uwarunkowania kazały zdaniem NSA przyjąć, że powołany zwrot należy interpretować jako wskazówkę ustawodawcy dotyczącą kryteriów, które organ stanowiący powinien mieć na uwadze w procesie stanowienia prawa miejscowego.

Uwzględniając przesłanki zawarte w art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym i korzystając z przyznanej elastyczności kształtowania opłat, zostały one zaproponowane w wysokości zgodnej

z przedłożonym projektem uchwały. Wobec powyższego w związku z koniecznością corocznego ustalenia opłat za usuwanie i przechowywanie pojazdu na wyznaczonym parkingu strzeżonym oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu, podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

Przewodniczący Zarządu Powiatu Krotoszyńskiego

mgr Paweł Radojewski